

Sygn. akt: III U 7/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2015r. w O.

sprawy z odwołania C. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania C. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 12.12.2014r. znak (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje C. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.11.2014r. do dnia 31.01.2016r.

2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił C. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. C. P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że w dalszym ciągu jest niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości podnosząc, że zarówno lekarz orzecznik, jak też komisja lekarska ZUS nie uznali C. P. za niezdolną do pracy. W oparciu o przeprowadzone dowody Sąd ustalił, że w dniu 27 kwietnia 2012 roku C. P. uległa wypadkowi przy pracy. ZUS przyznał jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 21 października 2013 roku do 31 października 2014 roku. W dniu 6 października 2014 roku pani C. P. złożyła wniosek o ustalenie jej uprawnień do renty na dalszy okres. W celu ustalenia tych uprawnień odwołującą skierowano na badanie lekarskie, po przeprowadzeniu którego lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 30 października 2014 roku stwierdził, że odwołująca nie jest

niezdolna do pracy. C. P. wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia i komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia czternastego..., przepraszam 4 grudnia 2014 roku zajęła analogicznie, analogicznie jak lekarz orzecznik stanowisko. Wobec powyższego ZUS wydał zaskarżoną decyzję. W ocenie Sądu odwołanie pani C. P. jest zasadne i zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z artykułem 6 ustęp 1 punkt 6 i artykuł 17 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy, przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Stosownie do treści artykułu 17 ustęp 4 cytowanej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty. W świetle cytowanych wyżej przepisów kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, o której zależała skuteczność odwołania C. P., było ustalenie, czy jest ona w dalszym ciągu niezdolna do pracy i czy niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległa odwołująca w dniu 27 kwietnia 2012 roku. Na tą okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii i medycyny pracy, którzy roz... w wydanej opinii rozpoznali u odwołującej zagojone złamanie kły..., kłykcia przyśrodkowego kości piszczelowej lewej oraz pourazową deformację bliższej przynasady kości piszczelowej lewej i wskazali, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy od daty ustania świadczenia do lutego 2016 roku w związku z wypadkiem przy pracy. Biegli stwierdzili, że badanie przedmiotowym stwierdzono deformację szpotawą podudzia lewego z istotnym ograniczeniem ruchomości stawu kolanowego, niestabilnością przyśrodkową kolana oraz zanikami mięśniowymi. Zniekształcenie osi podudzia powoduje przeciążenie stawu skokowego, stopu..., stopy i stawu biodrowego lewej kończyny dolnej. Dla poprawy motoryki i statyki kończyny wskazana jest operacyjna korekcja zniekształcenia szpotawego podudzia lewego lub w przypadku zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych kolana - proteza połowicza. Zakreślony przez biegłych okres niezdolności do pracy jest niezbędny do podjęcia stosownego leczenia i rekonwalescencji. Biegli wskazali, że przeciwwskazane są prace fizyczne wymagające dłuższego stania, chodzenia, podnoszenia i przenoszenia ciężarów, praca w pozycjach wymuszonych. Uwzględniają wywiad zawodowy orzeczenie dalszej niezdob..., niezdolności do pracy jest zdaniem biegłych uzasadnione. Biegli stwierdzili, że związek występujących w dysfunkcji z wypadkiem przy pracy jest oczywisty. Do tej opinii żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń. Organ rentowy w piśmie z dnia 24 kwietnia 2015 roku oświadczył, że nie zgłasza uwag do opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i medycyny pracy z dnia 7 lutego 2015 roku. W ocenie Sądu opinia biegłych zasługiwała w pełni na danie wiary biegłym. W ocenie Sądu opinia ta jest rzetelna, przekonująca, szczegółowo i należycie umotywowana, stąd Sąd nie ma wątpliwości, że może ona być podstawą rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Stąd Sąd uznał, że odwołująca spełnia konieczną przesłankę do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres. Stąd Sąd w oparciu o artykuł 477(14) paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał pani C. P. prawo do renty na dalszy okres z zachowaniem ciągłości, czyli od 1 listopada 2014 do 31 stycznia 2016 roku. Zgodnie z treścią artykułu 118 ustęp 1 ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych Sąd był zobowiązany przyznając odwołującej prawo do renty do zamieszczenia z urzęd..., z urzędu sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie ustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było przesłanek do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującej prawo do renty już na etapie postępowania przez ZUS. Na etapie postępowania sądowego odwołująca przedstawiła nową dokumentację medyczną, która nie była znana organowi rentowego. Z tych względów Sąd orzekł, jak w punkcie drugim wyroku.